

**Sonets del amor oscur,
Canciones y Gacelas
de Federico García Lorca.**
Amancio Prada, música, veu i guitarra.

Soneto Gongorino

La guitarra
El amor duerme en el pecho del poeta
Soneto de la carta
"Ciudad encantada"
Noche del amor insomne
Soneto de la guirnalda
Soneto de la dulce queja
El poeta dice la verdad
El poeta habla por teléfono
Ay voz secreta del amor oscuro
Llagas de amor

Canción de la mariposa
Gacela del amor desesperado
Gacela del recuerdo del amor

Salutación elegíaca a Rosalía de Castro
Chove en Santiago
Cantiga do neno da tenda
Nocturno do adolescente morto
Romaxe de nosa señora da barca
A mercedes en su vuelo

CENTRE CULTURAL LA NAU
c/ Universitat, 2. 46003 - València
Entrada PVP: 3€. 22.30 h.

Dissabte 24/06 i Diumenge 25/06
**Ballets *Les biches* (F. Poulenc)
i *Parade* (E. Satie)**
Alumnes del Conservatori
Superior de Dansa de València
Cor Ad Libitum de
l'EC Quart de Poblet
Orquestra Filharmònica
de la Universitat de València
Escenografia, vestuari
i audiovisuals: alumnes de l'EASD
Imatge personal: alumnes
de l'IES El Cabanyal
Maribel Bayona, direcció artística
Hilari Garcia Gázquez,
direcció musical

Dilluns 26/06
Cor de la Generalitat Valenciana
M Francisco Hervás, piano
Jordi Blanch, director
Música d'homes amb veu de dona

Dimarts 27/06
Capella de Ministrers
Carles Magraner, director
La ruta de la seda

Dimecres 28/06
Paloma Chiner, soprano
Marina Rodríguez Cusí,
mezzosoprano
Albert Montserrat, tenor
Lluís Sintes, baríton
Paula Tamarit, piano
Orfeo Universitari de València
Francesc Valldecabres, director
Stabat Mater (1876)
d'A. Dvorák *Lacrimae* de F. Coll

Dijous 29/06
Orquestra de València
Àngel Figols, narrador
Albert González Cardós, director
A benefici de l'AECC València

Divendres 30/06
Amancio Prada
*Sonets del amor oscuro,
canciones y gacelas
de Federico Garcia Lorca*

Dissabte 01/07
**Capella i Escolania
del Misteri d'Elx**
José Antonio Romà Marcos,
mestre de Capella
Descobrint el misteri d'Elx

Entrada lliure. 21.00 h
Dijous 06/07
**Associació de músics i balladors
del Corpus de València**
Dances del Corpus

PLAÇA DEL PATRIARCA
Entrada lliure. 21.30 h.

Divendres 07/07
**Colla de dolçainers i tabalers
La Socarrà**
**Colla de dolçaines i percussió de
la Universitat de València**
Pere Molina i González, director

Dissabte 08/07
**Societat Musical Santa Maria
Magdalena de Novelda**
Juan José Cuenca Antón, director

Diumenge 09/07
Jonatan Penalba
De soca-rel

Venda anticipada d'entrades a partir del 12 de juny de 2017,
en www.latenda.es/entrades o al Centre Cultural La Nau.

UNIVERSITAT
DE VALÈNCIA

GENERALITAT
VALENCIANA

TOTS
AL UNIV
VZU

INSTITUT
VALENCIÀ
DE CULTURA

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

DEPARTAMENT
DE CULTURA
DE LA CC.LL.

AV
GENERALITAT
VALENCIANA
DE LES
IL·LENCIES

ISEACV
Institut superior de
investigació científica
Consorci I+D+i+D

IEASDI
Institut d'Estudis i Recerca
de l'Esport de València

Fundació
Bancaixa

Sabadell
Fundació

INSTITUT
FRANCAIS
València

FORUM DE LA
CULTURA
2017-2020

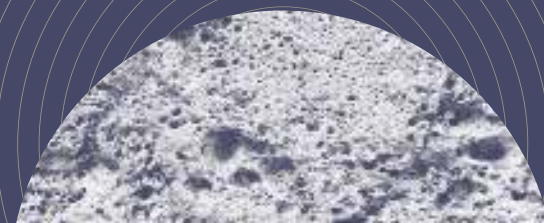
30/06

Amancio Prada

**Sonets del amor oscur,
Canciones y Gacelas
de Federico García Lorca.**

22.30 h
Centre Cultural la Nau
c/ Universitat, 2

S E N T A E S
2 0 1 7

Sonetos del amor oscuro

Sobre textos de Federico García Lorca

En 1986, en l'aniversari de la mort de Lorca, Amancio Prada cantà per primera vegada la seua versió dels Sonetos del amor oscuro. "Solo Amancio Prada podía cantar el Federico tardío del Amor oscuro", va escriure Francisco Umbral llavors. "Solo Amancio Prada, porque es un cantor de postrimerías, un cantor de los tiempos míseros del corazón, de los tiempos ya sin apenas tiempo para vivir ni para morir" .

Torna a interpretar ara aquests sonets en un programa que combina altres cançons i gacelas del mateix autor. "Una poesía sincera, una pasión incontenible y al mismo tiempo contenida en un modelo tan estricto de arquitectura poética. ¿Sonetos del amor oscuro? Para mí, Sonetos de amor, a secas", diu Amancio.

Amancio Prada

Dehesas del Bierzo, 3 de febrer de 1949

El treball musical d'Amancio Prada com a compositor i intèrpret ha tingut sempre una base literària que al llarg de la seua discografia ha anat conformant un recorregut antològic per la lírica peninsular, des de les cantigues dels primers trobadors galaicoportuguesos (segles XII i XIII), passant pel cançoner de Juan del Enzina, Jorge Manrique, Sant Juan de la Cruz i Rosalía de Castro, fins a autors contemporanis com Federico García Lorca, Juan Ramón Jiménez, María Zambrano, Álvaro Cunqueiro, Carmen Martín Gaité, Agustín García Calvo, Luis López Álvarez, Antonio Pereira i Juan Carlos Mestre.

Entre altres guardons, ha rebut la medalla Castela de Galícia (1995), el premi Castella i Lleó de les Arts (2005), el Grand Prix du Répertoire Sacem (2008), el Premi Tenco (2010) i la medalla d'or al mèrit en belles arts (2011).

Pocs cantautors espanyols han construït una obra musical tan coherent i alhora tan allunyada dels grans mitjans de comunicació com la d'Amancio Prada. Aquest lleonès del Bierzo ha sabut trobar i seguir una línia de treball en què poesia i música s'han trobat amb una sensibilitat incomparable. El seu origen rural va marcar la seua infantesa i, sens dubte, el compromís amb la música tradicional i el folklore. Va estudiar sociologia a la Sorbona, a París, on també va cursar estudis d'harmonia, composició i guitarra. Hi va entrar en contacte amb Georges Brassens, amb qui es va presentar en públic el desembre de 1973, i va iniciar la seua carrera discogràfica amb l'àlbum *Vida e morte* el 1974.

Va retornar a Espanya el 1975. Fixa la residència a Segòvia, on romandrà fins al 1980. Aquest lustre va ser una època de gran activitat compositiva així com d'estudi dels clàssics, com San Juan de la Cruz, a qui dedicarà tot

un disc (*Cántico espiritual*, 1977), o Rosalía de Castro, els poemes de la qual va musicar en el seu segon treball (*Rosalía de Castro*, 1975). Però aquests primers exemples no seran casos aïllats, ja que la música i la literatura seguiran marcant la carrera artística d'Amancio Prada, en la qual trobarem poemes dels primers trobadors galaicoportuguesos dels segles XII i XIII, d'Antonio Machado, de Federico García Lorca, de Juan del Enzina, de Tagore, d'Agustín García Calvo, d'Álvaro Cunqueiro i de Manuel Vicent.

Instal·lat definitivament a Madrid des de 1980, Prada ha aconseguit guanyar-se el respecte del públic, l'admiració de la crítica i el reconeixement general pel rigor del seu treball, no només a Espanya, sinó també a tots els països en què ha actuat. La humilitat i la discreció del seu talent l'han fet un artista diferent, sobri, que ha demostrat la necessitat de mantenir un estret vincle amb la música tradicional, que ha reivindicat i reinventat el folklore, per seguir respectant les nostres arrels i seguir recordant que un poble que viu d'esquena a la seua música tradicional acaba perdent la seua identitat.

Prada és, per tant, un músic culte i popular al mateix temps. Un treballador incansable i prolífic. Un home que ha dotat la cançó d'autor a Espanya d'una elegància extraordinària, que ha demostrat que els clàssics encara són actuals, que la música popular continua sent necessària per a mirar al futur i que l'oblit pot ser un dels pitjors mals que pot atacar qualsevol cultura.

Jordi Turtós

Cantautores en España (Ed. Celeste, 1998)